

חוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007*

הגדרות

1. בחוק זה –

"גורם שיקומי מלווה" – גורם שאושר בידי השר האחראי, המעניק למועסק עם מוגבלות ליווי שיקומי תומך תעסוקה לפי מבחנים שעליהם החליט אותו שר;

"חוק שכר מינימום" – חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987¹;

"מועסק עם מוגבלות" – אדם עם מוגבלות כהגדרתו בסעיף 5 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998² (בחוק זה – חוק שוויון זכויות), שמלאו לו 18 שנים ומועסק או מיועד להיות מועסק במקום תעסוקה רגיל;

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה או מי שהוא הסמיך לעניין חוק זה;

"מעסיק" – לרבות המפעיל והבעלים של מקום התעסוקה של מועסק עם מוגבלות;

"מפעל מוגן" – כמשמעותו בסעיף 17 לחוק שכר מינימום;

"מקום תעסוקה רגיל" – מקום תעסוקה שאינו מפעל מוגן, מרכז לשיקום מקצועי-תעסוקתי, מועדון תעסוקתי וכיוצא באלה, ואשר עובדים בו או עשויים לעבוד בו מי שמתקימים לגביהם יחסי עובד ומעביד;

"משתקם" – מועסק עם מוגבלות שהמנהל קבע כי הוא משתקם לפי הוראות סעיף 3(ב);

"השר האחראי" – לגבי מועסק עם מוגבלות שהוא נכה נפש כהגדרתו בחוק שיקום נכי נפש בקהילה, התש"ס-2000³ – שר הבריאות, לגבי מועסק עם מוגבלות שהוא נכה כהגדרתו בחוק הנכים (תגמולים ושיקום), התשי"ט-1959 [נוסח משולב]⁴, וזכאי לתגמולים לפי אותו חוק – שר הביטחון, ולגבי כל מועסק עם מוגבלות אחר – שר הרווחה והשירותים החברתיים;

"השר" – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

2. (א) בין משתקם במקום תעסוקה רגיל ובין מעסיקו או הגורם השיקומי המלווה – אם ישנו, לא יחולו יחסי עובד ומעביד.

זכויות משתקם
במקום תעסוקה
רגיל

(ב) משתקם המועסק במקום תעסוקה רגיל זכאי לזכויות המפורטות בתוספת השניה.

(ג) משתקם המועסק במקום תעסוקה רגיל זכאי לקבל ממעסיקו, במישרין, גמול תעסוקה שלא יפחת משיעורי המינימום הקבועים בתוספת הראשונה, בהתאם לדרגת יכולת התעסוקה שנקבעה לו לפי סעיף 3.

(ד) גמול תעסוקה ישולם לא יאוחר מהיום העשירי בחודש שלאחר חודש התעסוקה.

* התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 143, מיום א' בניסן התשס"ז (20 במרס 2007), עמ' 140.

¹ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

² ס"ח התשנ"ח, עמ' 152.

³ ס"ח התש"ס, עמ' 231.

⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 276.

(ה) (1) ממועד הגשת בקשה ועד למתן החלטה בה, כאמור בסעיף 3, יהיה מועסק עם מוגבלות במקום תעסוקה רגיל זכאי לגמול תעסוקה בשיעור שלא יפחת משיעורי המינימום הקבועים בתוספת הראשונה, שעליו הסכים עם מעסיקו, בידיעת הגורם השיקומי המלווה – אם ישנו.

(2) עד להחלטה בדבר הערכת יכולת תעסוקה חוזרת לפי סעיף 3(ו), יהיה משתקם זכאי לגמול התעסוקה שנקבע לגביו לפי הערכת יכולת התעסוקה הקודמת שנערכה לו.

(ו) מגמול תעסוקה לא יהיה ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד סכום השווה לגמלה בשיעור הנקוב בתוספת השניה לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980⁵, שהיתה משתלמת בחודש שקדם לתשלום גמול התעסוקה לאותו משתקם לפי הרכב משפחתו אילו היה זכאי לגמלה כאמור; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על עיקול, העברה או שעבוד לשם תשלום מזונות לפי פסק דין של בית משפט או בית דין מוסמך.

הערכת יכולת תעסוקה

3.

(א) מועסק עם מוגבלות, או מי שמוסמך או מורשה לפעול בשמו, שאינו המעסיק, רשאי להגיש בקשה למנהל לקביעת מעמדו כמשתקם ולקביעת שיעור גמול התעסוקה (בחוק זה – בקשה), והכל בהתייחס להעסקה במקום תעסוקה רגיל מסוים ובתפקיד מסוים; בקשה תוגש ותידון בהתאם להליכים שנקבעו לפי הוראות סעיף 17(ב) לחוק שכר מינימום (בחוק זה – הוראות לעניין קביעת שכר מינימום מותאם), בשינויים המחויבים ובשינויים האמורים בסעיף זה.

(ב) מצא המנהל כי יכולת התעסוקה של מועסק עם מוגבלות פחותה, עקב מוגבלותו, מיכולת העבודה הרגילה באותו תפקיד ובאותו מקום תעסוקה בשיעור של 81% לפחות, יקבע המנהל כי הוא משתקם לעניין חוק זה, לגבי התקופה שמיום הגשת הבקשה ואילך, וכן יקבע את דרגת יכולת התעסוקה שלו לפי הדרגות המפורטות בתוספת הראשונה, יחסית ליכולת עבודה רגילה; על משתקם יחולו הוראות חוק זה על אף האמור בהוראות לעניין קביעת שכר מינימום מותאם.

(ג) (1) בקביעה לפי סעיף קטן (ב), יביא המנהל בחשבון את הנתונים כאמור בפסקאות (2) ו-(3) וכן את הדיווחים שנתקבלו לפי הוראות סעיף קטן (ד).

(2) השר יקבע, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, שר הביטחון, שר הבריאות, נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות כמשמעותה בחוק שוויון זכויות, המוסד לביטוח לאומי, ארגונים המשמשים כגורמים שיקומיים מלווים שלדעת השר הם נוגעים בדבר וארגונים העוסקים בקידום זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות שלדעת השר הם נוגעים בדבר, ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, נתונים, לרבות מדדים, כלי הערכה ומבחנים, שישמשו להערכת יכולת התעסוקה ודרגתה וכן לבדיקה האם ההעסקה נועדה במהותה לשיקום במקום תעסוקה רגיל.

(3) עד לקביעת נתונים כאמור בפסקה (2), יביא המנהל בחשבון, לעניין פסקה (1), נתונים לעניין יכולת התמדה בתעסוקה, איכותה ורמתה, התפוקה, הרגלי עבודה ומידת ההשתלבות במקום התעסוקה, וכן יביא בחשבון האם ההעסקה נועדה במהותה לשיקום במקום תעסוקה רגיל.

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

(ד) הוגשה בקשה לפי סעיף קטן (א), יודיע המנהל לשר האחראי על הגשת הבקשה; בכפוף להוראות סעיף קטן (ה), השר האחראי יעביר בתוך 21 ימים מיום קבלת ההודעה, דיווח בעניין אבחון או הערכת יכולת תעסוקה שנערכו בעבר למועסק עם מוגבלות שלגביו הוגשה הבקשה, ככל שנערכו מטעם משרדו של השר האחראי או בהנחיית משרדו; כן יעביר השר האחראי למנהל, בתוך פרק הזמן האמור, דיווח לעניין תכנית השיקום שנקבעה למועסק עם מוגבלות, ככל שנקבעה, ולעניין שירותי השיקום שניתנו מטעם משרדו או בהנחיית משרדו, ככל שניתנו.

(ה) החלטה בבקשה תינתן בתוך 135 ימים מתחילת התעסוקה, ובלבד שלעניין בקשה שהוגשה אחרי שחלפו 90 ימים מתחילת התעסוקה תינתן החלטה בבקשה בתוך 45 ימים מיום שהוגשה.

(ו) המנהל יבצע הערכת יכולת תעסוקה חוזרת למשתקם בתום שנה, בתום שנתיים ובתום ארבע שנים מהמועד שבו ניתנה החלטה בבקשה, ואולם המנהל רשאי לבצע הערכת יכולת תעסוקה חוזרת למשתקם, או לשנות הערכה שביצע לגביו, בכל עת ששוכנע כי חל שינוי בנסיבות, בין אם הוגשה בקשה חדשה ובין אם לאו; הוראות סעיף קטן (ד) יחולו בשינויים המחויבים גם לעניין הערכת יכולת תעסוקה חוזרת.

(ז) הרואה את עצמו נפגע מהחלטת המנהל לפי סעיף זה, רשאי לערער עליה לבית הדין האזורי לעבודה בתוך 45 ימים מיום שההחלטה נמסרה לו.

4. איסור הפליה
משתקם לא יופלה בכל הקשור לתעסוקה או לגמול תעסוקה, מחמת מינו, נטייתו המינית, מעמדו האישי, היריון או היותו הורה, גילו, גזעו, דתו, לאומיותו, ארץ מוצאו, השקפתו או מפלגתו; אין רואים הפליה כאשר היא מתחייבת מאופייה או ממהותה של התעסוקה.

5. סמכות שיפוט
לבית הדין האזורי לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בהליך אורחי לפי חוק זה.

6. שמירת זכויות
(א) חוק זה בא להוסיף על כל זכות של משתקם מכוח הסכם או נוהג, לרבות זכות לליווי שיקומי תומך תעסוקה, וכן על זכות לליווי שיקומי לפי כל דין או נוהג, ולא לגרוע מהן.

(ב) אין באמור בחוק זה כדי לגרוע מכל זכות של מועסק עם מוגבלות שאינו משתקם.

7. שינוי התוספות
השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספות.

8. פטור ממכרז
העסקת משתקמים לפי חוק זה פטורה מחובת מכרז לפי כל דין; ואולם הוראות סעיף זה לא יחולו על התקשרות עם גורם שיקומי מלווה לצורך מתן ליווי שיקומי תומך תעסוקה.

9. דין המדינה
לעניין חוק זה, דין המדינה כמעסיק, כדין כל מעסיק.

10. ביצוע ותקנות
(א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות לעניין חישוב זכויות משתקם לפי התוספת השניה.

(ב) השר רשאי, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם השר האחראי ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, להתקין תקנות לעניין מתן מענקים או תמריצים, כספיים או אחרים, למעסיקים של משתקמים או של מועסקים עם מוגבלות בעלי יכולת עבודה מופחתת כמשמעותם בהוראות לעניין קביעת שכר מינימום מותאם, בהתחשב, בין השאר, במשך ההעסקה, בגמול התעסוקה או בשכר העבודה, לפי העניין, ורשאי הוא לקבוע בדרך האמורה הוראות שונות למקומות תעסוקה שונים ולסוגי מוגבלות.

(ג) מעסיק המבצע התאמות במקום תעסוקה רגיל, אשר נדרשות בשל צרכיו המיוחדים של המשתקם המועסק אצלו, לצורך העסקתו, זכאי להשתתפות המדינה במימון ההתאמות; השר ושר האוצר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, יקבעו הוראות בדבר השתתפות המדינה במימון ביצוע התאמות כאמור.

11. בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970⁶, בסעיף 1, בהגדרה "עובד", בסופה יבוא "ומשתקם כהגדרתו בחוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007".
12. בפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980⁸, בסעיף 78(א1), אחרי "שמגיע לעובד" יבוא "וגמול תעסוקה כמשמעותו בחוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007⁷, שמגיע למשתקם כהגדרתו בחוק האמור" ואחרי "שסך כל השכר" יבוא "או גמול התעסוקה, לפי העניין".
13. בפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983⁹, בסעיף 354(א1), אחרי "שמגיע לעובד" יבוא "וגמול תעסוקה כמשמעותו בחוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007⁷, שמגיע למשתקם כהגדרתו בחוק האמור" ואחרי "שסך כל השכר" יבוא "או גמול התעסוקה, לפי העניין".
14. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁰ –
- (1) בסעיף 75(א), בפסקה (3), בסופה יבוא "ולעניין זה יראו משתקם כהגדרתו בחוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007⁷, כמצוי בשיקום מקצועי";
- (2) בסעיף 350(א), אחרי פסקה (8) יבוא:
- "(9) גמול תעסוקה המשתלם למשתקם לפי הוראות חוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007".
15. בחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998¹¹, בסעיף 3(א)(6) –
- (1) ברישה, במקום "(א) עד (ה)" יבוא "(א) עד (ו)";
- (2) אחרי פסקת משנה (ה) יבוא:
- "(ו) למשתקם כהגדרתו בחוק זכויות לאנשים עם מוגבלות המועסקים כמשתקמים (הוראת שעה), התשס"ז-2007⁷, במסגרת תעסוקה – תוך ניצול יחסי מרות בתעסוקה או ניצול תלות".
16. תחילתו של חוק זה 60 ימים מיום פרסומו.
17. הועסק אדם עם מוגבלות במקום תעסוקה רגיל ערב תחילתו של חוק זה, יחולו לגביו הוראות אלה:
- (1) נקבע לגביו שכר מינימום מותאם לפי הוראות לעניין קביעת שכר מינימום מותאם לאחר שנמצא כי יכולת עבודתו פחותה מיכולת עבודה רגילה ב-81% לפחות – לא יחולו הוראות חוק זה, אלא אם כן יגיש בקשה לפי סעיף 3 והמנהל יקבע כי הוא משתקם לעניין חוק זה;

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337; ס"ח התשס"ה, עמ' 692.

⁷ ס"ח התשס"ז, עמ' 450.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639; ס"ח התשס"ה, עמ' 914.

⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 764; ס"ח התשס"ז, עמ' 352.

¹⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ז, עמ' 361.

¹¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 166; התשס"ז, עמ' 387.

(2) הגיש בקשה לפי הוראות לעניין קביעת שכר מינימום מותאם לפני תחילתו של חוק זה, וטרם נקבע לגביו שכר מינימום מותאם לפי אותן הוראות – תידון הבקשה לצורך קביעה בעניינו לפי הוראות חוק זה או לפי הוראות לעניין קביעת שכר מינימום מותאם, לפי העניין.

חובת התקנת תקנות ראשונות 18. תקנות ראשונות לפי סעיף 3(ג)2 יובאו לאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת בתוך שנה מיום תחילתו של חוק זה.

חוק זה יעמוד בתוקפו חמש שנים מיום פרסומו; השר ידווח לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, ב־1 במרס בכל שנה, על אופן ועל מידת שילובם ועל היקף העסקתם של אנשים עם מוגבלות כמשתקמים במקומות תעסוקה רגילים. 19. הוראת שעה ודיווח שנתי לוועדה

תוספת ראשונה

(סעיפים 2(ג) ו־1(ה) ו־3(ב))

דרגות יכולת תעסוקה וגמול תעסוקה

1. משתקם יהיה זכאי לגמול תעסוקה שלא יפחת מהשיעורים שלהלן לפי הערכת יכולת התעסוקה, בהתאם להיקף המשרה שבה הוא מועסק:

(א) משתקם בתעסוקה במשרה מלאה עם יכולת תעסוקה בשיעור שבין 1% ל־9% מיכולת עבודה רגילה באותו תפקיד ובאותו מקום תעסוקה – סכום השווה ל־9% משכר מינימום כהגדרתו בחוק שכר מינימום;

(ב) משתקם בתעסוקה במשרה מלאה עם יכולת תעסוקה בשיעור שבין 10% ל־19% מיכולת עבודה רגילה באותו תפקיד ובאותו מקום תעסוקה – סכום השווה ל־19% משכר מינימום כהגדרתו בחוק שכר מינימום.

2. משתקם המועסק בתעסוקה חודשית ונעדר מהתעסוקה, יהיה זכאי לגמול תעסוקה ששיעורו לא יפחת מהשיעורים האמורים בפרט 1 להלן בניכוי חלק יחסי לזמן היעדרותו, ואולם אין בכך כדי לגרוע מזכותו לפי פרטים 1 ו־2 לתוספת השניה.

3. גמול תעסוקה המשתלם למשתקם שלא מועסק על בסיס חודשי או על בסיס שעות, לא יפחת מהשיעורים האמורים בפרט 1.

תוספת שניה

(סעיף 2(ב))

זכויות משתקם

1. (א) (1) משתקם בתעסוקה במשרה מלאה זכאי לימי חופשה בתשלום לכל שנת תעסוקה, לפי החישוב הזה:

(א) בעד כל אחת מארבע השנים הראשונות – 14 ימים;

(ב) בעד השנה החמישית – 16 ימים;

(ג) בעד השנה השישית – 18 ימים;

(ד) בעד השנה השביעית – 21 ימים;

(ה) בעד השנה השמינית ואילך – יום נוסף לכל שנת תעסוקה עד לחופשה של 28 ימים;

זכויותיו של משתקם המועסק במשרה חלקית, או בחלק מהשנה, יחושבו באופן יחסי; לעניין סעיף קטן זה, "שנה" – שנה שבה הועסק משתקם 200 ימים לפחות; משתקם שהועסק פחות מ-200 ימים – יהיה מספר ימי החופשה חלק יחסי ממספר הימים כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ה). כיחס מספר ימי התעסוקה בפועל אל המספר 200, ובלבד שחלק של יום חופשה לא יבוא במניין.

(2) נוסף על האמור בפסקה (1), זכאי משתקם לתשעה ימי חגים בתשלום שיכללו לגבי משתקם שהוא יהודי – את מועדי ישראל כמשמעותם בסעיף 18א לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948¹², ואת יום העצמאות, ולגבי משתקם שאינו יהודי – את מועדי ישראל או את חגי עדתו כמשמעותם בסעיף האמור, לפי בחירתו, ואת יום העצמאות.

(3) התשלום ליום חופשה או ליום חג יהיה כגובה הגמול שהיה זכאי לו משתקם בעבור יום תעסוקה.

(ב) משתקם זכאי לזכויות ככל שהיו ניתנות לו אילו היה עובד, לעניין היעדרות בתשלום מתעסוקה ביום בחירות לפי סעיף 10 לחוק-יסוד: הכנסת¹³, ביום הזכרון לחללי מערכות ישראל לפי סעיף 4א לחוק יום הזכרון לחללי מערכות ישראל, התשכ"ג-1963¹⁴, וביום ירושלים לפי סעיף 1 לחוק יום ירושלים, התשנ"ח-1998¹⁵.

2. משתקם בתעסוקה במשרה מלאה זכאי לימי היעדרות בתשלום בשל מחלתו; תקופת הזכאות תהיה של יום וחצי לכל חודש תעסוקה מלא שהמשתקם היה מועסק בו באותו מקום תעסוקה, ולא יותר מ-90 ימים; התשלום ליום מחלה יהיה בשיעור של 75% מגמול התעסוקה שהמשתקם זכאי לו בעבור יום תעסוקה.

3. (א) משך יום תעסוקה של משתקם לא יעלה על 8 שעות וחצי ליום והיקף חודש תעסוקה לא יעלה על 186 שעות בחודש.

(ב) משתקם יהיה זכאי להפסקה בת חצי שעה במהלך יום התעסוקה.

(ג) לא יועסק משתקם אלא אם כן ניתנה לו, בין יום תעסוקה אחד למשנהו, הפסקה בת 10 שעות לפחות.

(ד) במקום תעסוקה שעובדים בו במשמרות, לא יועסק משתקם בלילה יותר משובע אחד בתוך שלושה שבועות; לעניין זה, "לילה" – פרק הזמן שבין 22:00 ל-06:00.

(ה) משתקם לא יועסק במנוחה השבועית כמשמעותה בסעיף 7 לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951¹⁶.

4. לעניין תוספת זו והתוספת הראשונה ועל אף האמור בפרט 3, חישוב היקף המשרה של משתקם ייעשה לפי 6 שעות תעסוקה ליום, ו-132 שעות תעסוקה לחודש, ומשרה שהיקפה בין 132 ל-186 שעות לחודש יחשב למשרה מלאה; זכויותיו של משתקם המועסק פחות מ-132 שעות יחושבו באופן יחסי למשרה מלאה בת 132 שעות.

¹² ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

¹³ ס"ח התשי"ח, עמ' 69.

¹⁴ ס"ח התשכ"ג, עמ' 72.

¹⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 180.

¹⁶ ס"ח התשי"א, עמ' 204.

5. משתקם זכאי להחזר הוצאות נסיעה ככל שהיה זכאי להן אילו היה עובדו של המעסיק, ובלבד שסכום ההחזר לא יעלה על סכום החזר הוצאות נסיעה לעובד הקבוע בצו הרחבה שניתן לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957¹⁷, לענין השתתפות המעביד בהוצאות נסיעה לעבודה וממנה.
6. משתקמת לא תועסק בתעסוקה למשך 14 שבועות מיום שילדה.
7. מעסיק ימסור למשתקם, בתחילת העסקתו, הודעה המפרטת את תנאי התעסוקה, לרבות תאריך תחילת התעסוקה, מהות התעסוקה, זהות הממונה, שיעור גמול התעסוקה ומועדי התשלום, זכויות שיקבל בשל התעסוקה, לרבות ימי חופשה וימי היעדרות בתשלום, וכל פרט מהותי אחר הנוגע לתעסוקה.

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

שמעון פרס
נשיא המדינה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

¹⁷ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 52), התשס"ז-2007*

1. תיקון סעיף 187
 1. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 187 –
 - (1) בסעיף קטן (ב), אחרי "בעבירת מין" יבוא "או בעבירת אלימות", ובמקום "שר העבודה והרווחה" יבוא "שר הרווחה והשירותים החברתיים";
 - (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) הרשיע בית משפט נאשם בעבירת אלימות שגרמה למותו של אדם, רשאי הוא להורות לעובד ציבור, שמנה לענין זה שר הרווחה והשירותים החברתיים, לערוך ולהגיש לו תסקיר; תסקיר כאמור יתייחס למצבו של אחד או יותר מבני משפחתו של מי שהעבירה גרמה למותו ולנוק שנגרם לו כתוצאה מן העבירה, או למצבה של משפחתו כיחידה ולנוק שנגרם לה כתוצאה מן העבירה, הכל לפי שיקול דעתו של עובד הציבור";
 - (3) בסעיף קטן (ז) –
 - (1) לפני ההגדרה "עבירת מין" יבוא:

"עבירת אלימות" – עבירה לפי סעיפים 201, 202, 203, 203ב, 214(ב1), 305, 327, 329, 333, 335, 336 סיפה, 367, 368ב, 368ג, 369, 370, 371, 372, 374, 374א, 375א, 376, 376ב, 377א, 382(א), 402, 403, 404, 427, לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (בסעיף זה – חוק העונשין);

¹ התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – מיום ד' בתמוז התשס"ז (20 ביוני 2007), עמ' 210.

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשס"ז, עמ' 308.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.